

FESTIVAL CASTELL PERALADA

JULIOL - AGOST 2019

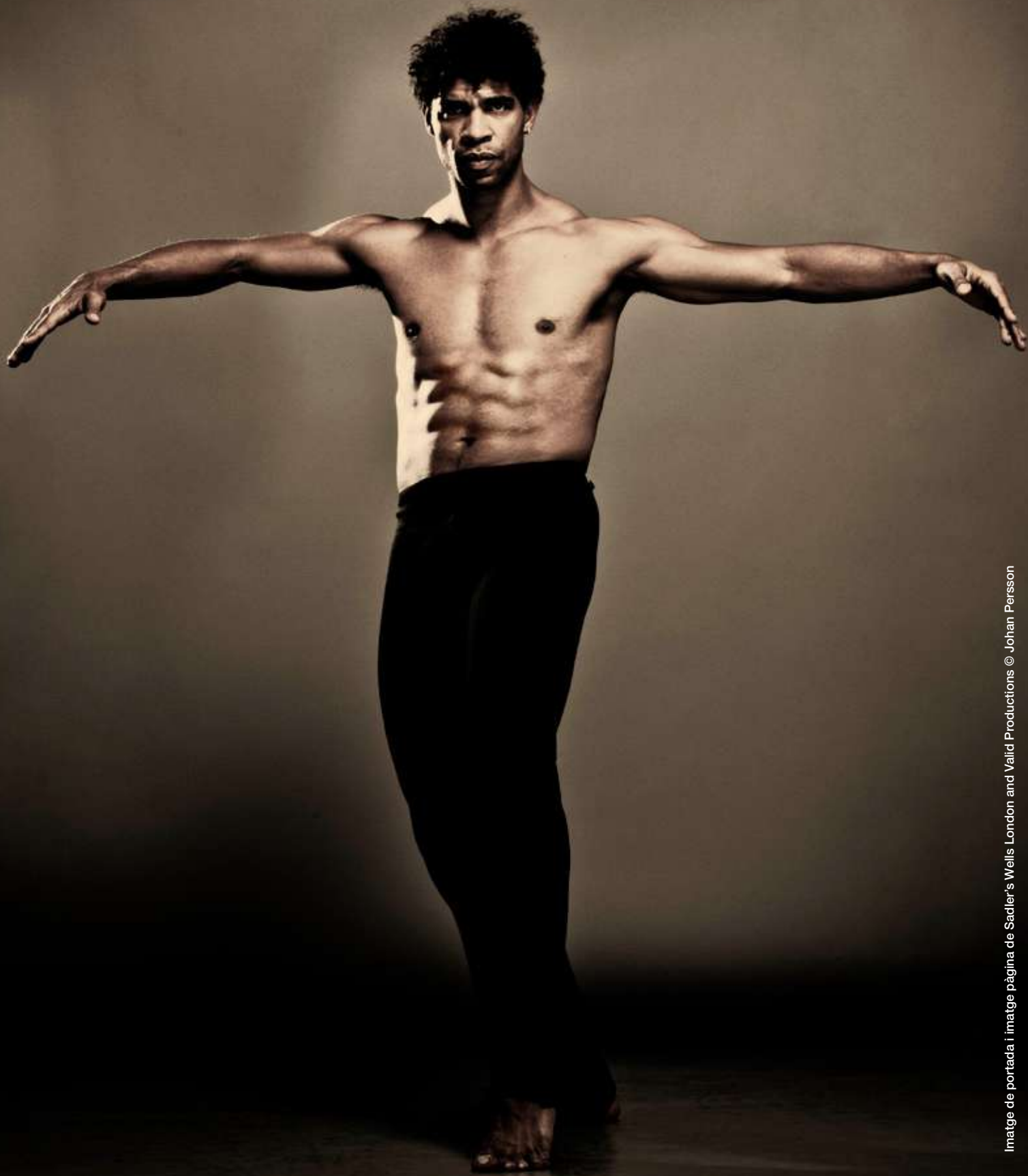

ACOSTA DANZA

EL ACOSTA DANZA
DE CARLOS ACOSTA

15 D'AGOST

www.festivalperalada.com

SADLER'S WELLS LONDON,
VALID PRODUCTIONS, ACOSTA DANZA I
FESTIVAL CASTELL PERALADA PRESENTEN:

ACOSTA DANZA

**EL ACOSTA DANZA
DE CARLOS ACOSTA**

15 D'AGOST DE 2019 A LES 22.00H

Una coproducció

Carlos ACOSTA, director i ballarí en guest appearance

UNA NOVA MIRADA PER A LA DANSA CUBANA

Carlos Acosta, el prestigiós i reconegut ballarí, protagonista de la pel·lícula "Yuli" dirigida per Icíar Bollaín basada en l'autobiografia del ballarí "Sin mirar atrás", -editada a Espanya per Plataforma Editorial, - torna al mateix escenari on va presentar el 2017, en primícia a Espanya, la seva flamant i nova companyia cubana Acosta Danza. Possessor d'una trajectòria brillant i innumbrables èxits com a ballarí i coreògraf, el seu talent innat per la dansa enlluerna de nou capitanejant la seva pròpia companyia fundada a la seva Havana natal. Una jove i sorprenent companyia de ball capaç de seduir a públic i crítica de mig món en tan sols tres anys des de la seva creació, on les puntes, la tradició, el ball modern i el postmodern es barregen amb tota naturalitat al llarg dels moviments. Acosta Danza és sens dubte sinònim de diversitat, modernitat i frescor. Mestissatge, fusió i molta dansa, arriben a Peralada aquest estiu amb coreografies com *Twelve* de Jorge Crecis, *Imponderable* de Goyo Montero, del qui també es podrà veure una nova coreografia que encara està per titular, *Mermaid* de Sidi Larbi o *Two* de Russell Maliphant, aquestes dues últimes, interpretades pel mateix Carlos Acosta en exclusiva per aquest Festival.

PROGRAMA

Imponderable

Coreografia:

Goyo Montero

Assistent del coreògraf:

Iván Gil Ortega

Música:

**Owen Belton, sobre cançons
de Silvio Rodríguez**

Disseny de vestuari:

Goyo Montero i

Archel Angelo Alberto

Disseny d'il·luminació:

Goyo Montero i Olaf Lundt

Mermaid

Coreografia:

Sidi Larbi Cherkaoui

Assistent del coreògraf::

Jason Kittelberger

Música:

Woojae Park, Sidi Larbi Cherkaoui

Músic addicional:

Erik Satie

Vestuari:

Hussein Chalayan (vestit vermell)

Disseny d'il·luminació:

Fabiana Piccioli

Interpretada per **Carlos Acosta**

Imponderable és una reflexió sobre el que és incomprendible, indescriptible i el que, com diu el títol, no podem mesurar, el pes de l'ànima, de l'esperit. Com mesurar una emoció. Com podem sintetitzar l'obra perquè el públic senti que els estem parlant directament, a vegades com si murmuréssim les idees i a vegades com un martelleig?

El coreògraf espanyol ha creat una peça per a 12 ballarins inspirat per la música folk del preeminent músic cubà Silvio Rodríguez, conegut col·loquialment com 'El John Lennon Cubà'. Es considera el líder del moviment "Nueva Trova" cubà dels anys 70, que combina la tradicional música folk de la troba amb temes progressistes i sovint polititzats de la vida cubana post Revolució.

Sidi Larbi Cherkaoui és un Artista Associat de Sadler's Wells, conegut pel seu interès en diferents pràctiques artístiques i culturals. Després d'incloure *Faun* al repertori d'Acosta Danza, Cherkaoui ha explorat una altra criatura mítica per la companyia, incitant la idea de la Sirena.

Enlloc de recrear la imatge de la sirena literalment, Cherkaoui posa a la ballarina de contemporani Marta Ortega en sabates de punta. Com un peix fora de l'aigua, intentant caminar en un terra sec o un estrany en un territori desconegut, la seva sirena busca ajuda i guia que aconsegueix quan apareix Carlos Acosta.

La música en col·laboració amb Woojae Park, s'inspira en les tradicionals cançons coreanes del mar, creant un etern i emocional paisatge per ballarins.

Sense títol

Una nova coreografia de Goyo Montero per a conjunt.

Two

Coreografia:

Russell MALIPHANT

Disseny d'il·luminació:

Michael HULLS

Música:

Andy COWTON

Interpretada per

Carlos Acosta

Twelve

Concepte i direcció:

Jorge Crecis

Música:

Vincenzo Lamagna

Disseny de vestuari:

Eva Escribano

Disseny d'il·luminació:

Michael Mannion i Warren Letton

Creada originalment el 1998 per Dana Fouras, *Two* la va interpretar més tard la llegendària Sylvie Guillem com part del programa PUSH. El ballarí comença *Two* atrapat dins d'una petita caixa de llum. Repetint les mateixes frases amb una intensitat creixent, el ballarí ens guanya amb l'encant captivador dels seus braços, espatlles i cap.

Twelve és una peça de dansa-esport, un univers regulat per complexes permutacions matemàtiques i gràfiques, un risc real que posa a prova la resistència física i mental de 12 ballarins que han de fer l'impossible per aconseguir l'impossible. *Twelve* és una combinació de lògica, estètica i emoció, un trencaclosques que juga amb els conceptes d'èxit i fracàs, risc i pragmatisme i que explora els límits del cos humà. *Twelve* és una recreació exclusiva per Acosta Danza a partir de la peça 36 creada el 2011 per la companyia Edge i presentada el 2012 a la Royal Opera House de Londres.

ELS CREADORS

GOYO MONTERO

CREADOR D'IMPONDERABLE

Nascut el 1975 a Madrid, es va formar amb Carmen Roche i va completar els estudis a l'escola del Ballet Nacional de Cuba. Entre d'altres, ha estat guanyador del Prix Lausanne el 1993 i Medalla d'Or al Gran Premi del Certamen de Ballet Internacional de Luxemburg. La revista *Critics of Dance Europe* el va designar Millor Ballarí de la temporada 2003-2004. Va ser primer ballarí a la Deutsche Oper Berlin i solista a l'Òpera de Leipzig, a l'Staatstheater Wiesbaden i al Ballet Reial de Flandes. Ha estat convidat com a solista al Ballet Nacional de Mèxic, al Ballet de la Ciutat de Perth i al Ballet d'Europa. Com a coreògraf ha creat peces per a la Compañía Nacional de Danza, Maggio Danza, Deutsche Oper Berlin, Ballet Nacional de Cuba, Òpera de Kiel, els ballets d'Ankara i Esmirna, Modern Dance Turkey, Companyia Gregor Seyffert, Ballet Carmen Roche i Ballet dels Teatres de la Generalitat Valenciana, entre altres. Amb les seves creacions ha format part de festivals com el de l'Havana, Maggio Musicale Fiorentino, Festival de Granada, de las Cuevas de Nerja, Worldballet-Festival Japan Expo Aichi 2006, Expo Saragossa 2008, Festival Contemporani de Música de Madrid, Madrid en Danza i Veranos de la Villa. Com a coreògraf ha rebut diversos premis i la seva *Bella dorment* va ser Millor Producció Italiana de l'any 2008 (Danza&Danza). El 2011 rep el Premi Nacional de Dansa d'Espanya i ha estat homenatjat pels seus èxits com a ballarí així i com a director i coreògraf del Ballet de Nuremberg, companyia on crea *Romeo i Julieta*, *El sueño de la razón*, *Carmen*, *Treibhaus*, *El trencaous*, *Don Juan* i *Faust*. El 2012 va ser membre del jurat del Prix de Lausanne i el 2013 les seves coreografies van formar part del Repertori Contemporani d'aquest certamen.

SIDI LARBI CHERKAOUI

COREÒGRAF DE MERMAID

El seu debut com a coreògraf va ser el 1999 amb el musical d'Andrew Wale *Anonymous Society*. Des d'aleshores ha creat més de 30 peces coreogràfiques i ha recollit un gran nombre de premis. Mentre que les seves peces inicials (*Rien de rien*, *Foi*, *Tempus fugit*) les va fer com a membre principal de Les Ballets C. de la B., també va crear obres que expandeixen i consoliden la seva visió de l'art: *Ook* (2000) amb Nienke Reehorst i actors amb retard mental del Theater Stap; *D'avant* (2002) amb Damien Jalet i cantants-ballarins de la companyia Sasha Waltz & Guests; i *Zero Degrees* (2005) amb Akram Khan. Entre 2006 i 2009, com a artista associat a Het Toneelhuis d'Anvers, va estrenar *Sutra* (2008), un diàleg amb els monjos del temple Shaolin; *Dunas* (2009) amb la *bailaora* María Pagés; i *Play* (2010) amb la ballarina de *kuchipudi* Shantala Shivalingappa. El 2010, amb la fundació de la seva companyia, Eastman, a Anvers, inicia una nova fase amb *Babel*, guanyadora de diversos premis, coreografiada conjuntament amb Damien Jalet i concebuda per a Antony Gormley. *Te-Zuka* (2011) va ser el seu homenatge a Osamu Tezuka, pare del manga modern. Entre d'altres, estrena *4D* (Eastman), *Boléro* (amb Jalet i Marina Abramovic a l'Òpera de París) i *mjlonga* (Sadler's Wells). També ha rebut un gran reconeixement per les coreografies per al film *Anna Karenina* (Joe Wright, 2012) i ha dirigit i coreografiat l'òpera *Shell Shock* (Brussel·les, 2014) amb música de Nicholas Lens i llibret de Nick Cave. L'any 2008, Sadler's Wells el va designar artista associat i, des del 2010, ha estat director artístic del Festival Equilibrio de Roma. És director artístic del Ballet Reial de Flandes.

RUSSELL MALIPHANT

CREADOR DE *TWO*

Es va formar a la Royal Ballet School i es va graduar a la Sadler's Wells Royal Ballet Company abans d'abandonar-la per continuar la seva carrera en la dansa independent. Com a ballarí ha actuat amb companyies com ara DV8 Physical Theatre, Michael Clark & Company, Laurie Booth i Rosemary Butcher. Va crear el seu primer solo el 1992 i l'any 1996 va formar la Companyia Russell Maliphant. A més d'obres com a coreògraf per a la seva pròpia companyia, també ha concebut altres per a molts artistes i companyies de renom internacional. Entre les seves obres i col·laboracions es troben *PUSH* amb Sylvie Guillem (Premi Lawrence Olivier), *Cast No Shadow* amb Isaac Julien, *Eonnagata* amb Guillem i Robert Lepage, *Afterlight* (Premi Nacional de Dansa al Regne Unit), *The Rodin Project*, *Fallen* per a BalletBoyz (Premi Nacional de Dansa al Regne Unit), *Spiral Pass* per al Bayerisches Staatsballett i *Second Breath* per a l'English National Ballet. Va passar a ser artista associat de Sadler's Wells el 2005 i va rebre un doctorat honorari en art per la Universitat de Plymouth l'any 2011.

JORGE CRECIS

CREADOR DE *TWELVE*

Jorge Crecis és llicenciat en C.C. de l'Activitat Física i l'Esport i es va formar en dansa contemporània al Reial Conservatori Professional de Dansa Mariemma, de Madrid. Mentre alternava els seus estudis universitaris amb el conservatori, va començar a col·laborar com a ballarí a la Companyia Jove de Dansa Marta de la Vega.

Com a intèrpret, ha desenvolupat la seva trajectòria en agrupacions com Lanònima Imperial, Thor Compagnie, Lota i Candoco Dance Company. Al setembre de 2008, va entrar a formar part de la plantilla docent de London Contemporary Dance School The Place, com a professor de Tècnica de dansa contemporània, Performance studies. Des de 2009, Jorge Crecis és assessor de dansa del Certamen Internacional de Dansa Burgos-New York i de la xarxa europea Aerowaves, i desenvolupa els seus estudis de doctorat a la Goldsmith a Londres sobre l'experiència anímica del performer. Com a coreògraf, Jorge Crecis signatura treballs com *36*, encàrrec d'EDGE, companyia de postgrau de The Place; *What happens between us*, per als alumnes de l'últim curs de la London Contemporary Dance School; i diversos encàrrecs per a agrupacions internacionals com la Svoimi Noga-mi Dance Company (Ufa, Rússia), la de Pascale Barret (Brussel·les, Bèlgica), Laban Student Union (London, UK) i el Ballet contemporani de Burgos. El 2002, juntament amb Cristina Henríquez i Lucía Rei, constitueix somoSQuien?, companyia interdisciplinari que uneix dansa, imatge i música electrònica, amb la qual ha estrenat treballs com *HTAP. Studio n° 3, paradoxal i Davay!* Des 2015 co-dirigeix la companyia àrab Min tala.

CARLOS ACOSTA

“Carlos Acosta és el millor ballarí de la seva generació, un artista virtuós que podria –des del moment que el vam veure per primer cop un tant cohibit als 18 anys– elevar-se per sobre de l’escenari com si estigués suspès del cel”, escrivia Sarah Crompton al Daily Telegraph. “Acosta, una estrella internacional que ha estat la llum que ha guiat el Royal Ballet durant molts anys, és un pioner del món de la dansa. Famós per la seva extraordinària destresa i carisma sobre l’escenari, és un heroi del ballet de la nostra època i una inspiració per a la nova generació de ballarins”, de Carlos Acosta a The Royal Ballet.

Nascut a l’Havana el 1973, Carlos era l’onzè fill d’una família d’un dels districtes més pobres de Cuba. La seva energia i l’impuls per triomfar el van dur finalment a formar-se a l’Escuela Nacional de Danza de Cuba, on va ser alumne de molts dels professors més influents, entre ells Ramona de Saa. Del 1989 al 1991 va actuar per tot el món com a convidat a nombroses companyies. El 1990 va guanyar la Medalla d’Or al Prix de Lausanne, el Gran Premi del 4t Concurs Biennal Internacional de Dansa de París, el Premi Vignale Danza a Itàlia i el Premi Frédéric Chopin que atorga la Corporació Artística Polonesa. Immediatament després, responent a una invitació d’Ivan Nagy, va ser convidat a ballar amb l’English National Ballet a Londres durant la temporada 1991/92. Va debutar com a príncep Igor a les *Danses polovtsianes*. El 1991 va guanyar el Premi al Mèrit del Concurs de Joves Talents de Positano, Itàlia, el premi italià Osimodanza i el Gran Premi al certamen de la Unió d’Escriptors i Artistes de Cuba. Aleshores, Acosta va ballar amb el Ballet Nacional de Cuba durant la temporada 1992/93 sota les ordres d’Alicia Alonso. L’octubre del 1993 i el setembre del 1994 va fer gira amb la companyia a Madrid. En aquell moment va ser convidat per Ben Stevenson a ballar com a primer ballarí amb el Ballet de Houston entre els anys 1993 i 1998. Allà és on va debutar als escenaris nord-americans com a príncep a *El trencanous*. Va guanyar la Becade Dansa de la Fundació Princesa Grace, als Estats Units, l’any 1995. Carlos Acosta es va incorporar al Royal Ballet sota la direcció d’Anthony Dowell el 1998 abans de passar a ser artista principal convidat l’any 2003. Durant aquest any va actuar en molts ballets i va coreografiar amb èxit la seva primera obra de llarga durada, *Don Quixot*, per a la companyia londinenca on encara continua en repertori. Ha actuat com a artista principal convidat amb les companyies de dansa més importants del món. L’any 2002, es va unir a l’American Ballet Theatre durant la temporada estival de la Metropolitan Opera House. També va interpretar el paper de Basilio a la versió de Nureyev de *Don Quixot* l’any 2005, així com Solor a *La Bayadère*, també de Nureyev, i amb el Ballet de l’Òpera de París (2006). Va ser aclamat a Moscou i a Londres el 2007 pel paper protagonista de *Spartacus*, que va interpretar amb el Ballet del Bolxoi. La producció es va tornar a programar i es va filmar el gener del 2008 al Palais Garnier de París i es va editar en DVD per Decca. Ha escrit i ha coreografiat un espectacle semiautobiogràfic, *Tocororo*, una obra creada a l’Havana la temporada 2002/03 i estrenada a Cuba a la Sala García Lorca el 2003. *Tocororo* va trencar posteriorment tots els rècords de taquilla al Sadler’s Wells Theatre de Londres i va ser nominat a un premi Olivier el 2004. L’any 2006 va obtenir el doctorat en Lletres Honoris Causa de la Universitat Metropolitana de Londres i el 2007 va guanyar el Premi Laurence Olivier per la seva extraordinària aportació al camp de la dansa i pel seu programa (2006) titulat *Carlos Acosta i amics del Royal Ballet* representat al Sadler’s Wells. Ha gaudit d’una carrera pròspera com a artista internacional convidat actuant a les millors companyies d’Estats Units, Rússia, Austràlia, els Països Baixos, Xile, l’Argentina, Grècia, el Japó, Itàlia, Alemanya i França. Carlos Acosta desenvolupa i produeix espectacles molt populars i guanyadors de molts premis a Londres i a tot Europa, tant del repertori clàssic com del més contemporani, sempre amb artistes convidats del Royal Ballet i sovint defensant coreògrafs relativament poc coneguts la seva Cuba natal. Acosta va fer gires pel Regne Unit per presentar noves coreografies dels creadors més importants del món com *Cubanía*, un programa mixt de dansa amb regust llatí inspirat en la seva terra natal. Acosta també va coreografiar una nova producció de *Carmen* per a la Royal Ballet Company i que es va estrenar amb gran èxit el 2015. Amb aquest ballet decideix retirar-se dels escenaris

com a ballarí després de 17 anys com a estrella de la companyia britànica. Ha estat implicat en un gran nombre de llargmetratges per cinema i televisió. El 2004 es va estrenar *Dance Cuba: Dreams of Flight*, pel·lícula de Cynthia Newport on apareixia amb altres exmembres del Ballet Nacional de Cuba que es va presentar al Miami International Film Festival. El va seguir *New York, I Love You el 2008* i el paper principal a *Day of the Flowers* el 2012. El 2018, arriba a les pantalles de cinema la pel·lícula *Yuli*, dirigida per Icíar Bollaín amb guió de Paul Laverty. Presentada mundialment en el passat Festival de Cinema de Sant Sebastià, va ser rebuda amb excel·lents crítiques i es va alçar amb el Premi al Millor Guió per Laverty. *YULI* és un emotiu viatge al llarg de la vida de Carlos Acosta, des de la seva dura infància a Cuba fins a convertir-se en llegenda de la dansa, arribant a ser el primer ballarí negre al capdavant de la Royal Ballet. Malgrat el seu èxit i el reconeixement internacional, mai va oblidar els seus orígens. Basada en la seva autobiografia, *No Way Home*, ser publicada l'octubre del 2007 per Harper Collins al Regne Unit i per Scribner als Estats Units. Ara, arriba en castellà amb el títol *Sin mirar atrás* editada per Plataforma Editorial.

La seva vida i trajectòria artística també han inspirat molts documentals. El 2014, el New Year's Honours List inclou el nom de Carlos Acosta com a Commander of the Order of the British Empire, fet que marca un període fonamental a la seva carrera en què estrena la nova producció de *Don Quixot* a la Royal Opera House, publica la seva primera novel·la de ficció, *Pig's Foot* (Peu de porc, Bloomsbury Publishing, 2013) i coreografia la nova producció de *Guys and Dolls* al West End National Dance Awards 2014 va rebre el Premi De Valois a tota una carrera. La cultura i la història del país natal d'Acosta han estat influències importants al llarg de tota la seva carrera i continuaran sent ho des de la creació de la Fundació Internacional de Dansa Carlos Acosta el 2011. L'entitat es va crear amb l'objectiu de donar als joves ballarins oportunitats i oferint una plataforma educativa per a coreògrafs i artistes. El 2016 deixa el Royal Ballet i crea la seva pròpia companyia, Acosta Danza, amb una línia artística que vol unir el moviment contemporani amb el ballet clàssic, tot i enriquit per les tradicions folklòriques i la dansa urbana. Neix, a més, amb el propòsit de ser una de les més efectives cartes de presentació de la cultura cubana.

ACOSTA DANZA

Conformen Acosta Danza
els ballarins:

Brian González, Carlos Luis Blanco, Enrique Corales, Zeleidy Crespo, Yasser Domínguez, Mario Sergio Elías, Yanelis Godoy, Julio León, Gabriela Lugo, Liliana Menéndez, Marta Ortega, Raúl Reinoso, Laura Rodríguez, Javier Rojas, Deborah Sánchez, Alejandro Silva, Leticia Silva i Laura Treto.

Clotilde Peón, mestra de ballet.

Yaday Ponce, mestra de dansa.

Veronica Corveas, mestra de dansa

Acosta Danza neix el 8 d'abril de 2016 al Gran Teatre de l'Havana Alicia Alonso sota la direcció artística del ballarí i coreògraf Carlos Acosta. Amb seu a la capital cubana, vol presentar una barreja del ballet clàssic acadèmic i el contemporani que, a més, beu de les influències de la dansa popular i urbana, comptant amb els millors ballarins que Cuba pot oferir. En aquesta nova i immensa aventura creativa Carlos Acosta també participa com a ballarí al programa inaugural de la companyia la temporada 2017/2018. El fet que Acosta Danza es llança en l'època que Cuba s'està obrint al món farà que pugui destacar la vitalitat i la riquesa de la cultura cubana i els seus artistes. Al repertori de la companyia es troben obres ja existents i altres noves de coreògrafs cubans, així com peces de grans creadors internacionals que treballaran inspirats en Cuba i la seva diversitat.

Fundada el 2016, Acosta Danza s'insereix estilísticament en el panorama escènic internacional amb una línia artística que contempla el moviment contemporani i el ballet clàssic, enriquits per les tradicions folklòriques i els balls urbans. La companyia es defineix com un espai de renovació, de recerca i experimentació. Té com a objectiu realitzar espectacles de dansa en concordança amb les nocions més actuals que es desenvolupen a tot el món, no només en matèria del moviment del cos, sinó en tot el referent a l'escena teatral. La companyia es proposa ser una de les més efectives cartes de presentació de la cultura cubana. En la seva presentació a Espanya, Acosta Danza va debuta al Festival Castell de Peralada el 2017.

Fotografia: Sadler's Wells London and Valid Productions © Johan Persson

FESTIVAL
CASTELL
PERALADA

www.festivalperalada.com

ruth.abuin@grupperalada.com / infofestival@festivalperalada.com
+34 93 503 86 46

Fundació Castell de Peralada 2018